DR. IVAN ŠARIĆ,
*nadbiskup i metropolita
Vrhbosanski.*

Natrag k Bogu!

KAPTOL VRHBOSANSKI
KREKOVA 5. SARAJEVO.

VJERSKI ŽIVOT – bisk. [illegible]

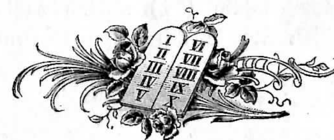
21. svezak

DR. IVAN ŠARIĆ,

nadbiskup i metropolita Vrhbosanski.

Natrag k Bogu!

Korizmena okružnica svećenicima i vjernicima za 1928.

KAPTOL VRHBOSANSKI

KREKOVA 5, SARAJEVO.

Goleme su nevolje, što nas danas pritisnule. Ali je i prije bilo kršćanstvo pritiskivano strahovitim nevoljama. Ali onda je bilo u kršćanstvu nešto, što mu je davalo snagu, da život shvati i uspravi. Bila je to vjera u Boga. Danas je ta vjera u Boga kod mnogih ili uginula ili oslabila. I stoga s jedne strane vrtoglavica, očajanje, samoubistva, a s druge strane ćudoredna podivljalost, nasilja i boj proti svima. Istražuju se krivci i grobari. Glavni su oni, koji narodu otimaju vjeru u Boga. Oni potkopavaju temelje zgradi narodnoj. Otpad od Boga i od Njegove vjere vodi sigurno u propast. I ako hoćemo da se iskopamo iz tih nevolja, ne preostaje nam drugo, nego da se vratimo na put, koji vodi k Bogu. **Natrag k Bogu!**

OTON COHAUSZ S. J.
na posljednjem (66.) općem sastanku njemačkih katolika, što je održan u Dortmundu početkom rujna 1927.

Natrag k Bogu!

---

† IVAN,

po milosrđu Božjem i po milosti Svete Apostolske Stolice nadbiskup i metropolita vrhbosanski, svima svećenicima i vjernicima, koji su u nadbiskupiji vrhbosanskoj, pozdrav i blagoslov u Gospodinu našem Isusu Kristu!

1.

Predraga braćo u Isusu! Opet nas evo u svetom korizmenom vremenu! U danima spasenja, što nam ih daje Bog u svojoj prevelikoj milosti. Daje nam ih Bog, da se iz taštine i svih užitaka i varavih želja ovoga svijeta obratimo k Njemu. Čista Srijeda, Pepelnica, već nam je održala svoju ozbiljnu propovijed. Onaj njezin blagoslovljeni pepeo progovorio nam je u sav glas o smrti i prolaznosti ovoga života. Svakomu je rekao onu veliku riječ Božju: »Spomeni se, o čovječe, da si prah, i da ćeš se u prah opet povratiti!«[1])

I sada sveta Crkva, »Crkva Boga živoga, stup i tvrđa istine«,[2]) svojim svećenicima izdaje ovaj nalog Božji: »Vičite iz grla, ne ustežite se, podignite glas svoj kao

---

[1]) 1. Mojs. 3, 19. — [2]) 1. Tim. 3, 15.

trublja, i objavite narodu mojemu bezakonja njegova i grijehe njegove!«[3]) Vičite svima, neka se vrate k Spasitelju, Bogu svojemu, da se i On vrati k njima![4]) Vičite narodu, neka rodi rod dostojan pokore![5])

U danima smo eto pokore, predraga braćo, i naša sveta Katolička Crkva opominje vas, da ne primite uzalud milosti Božje, nego da se u svemu pokažete kao sluge Božje; jer evo sad je vrijeme najprijatnije, sad je vrijeme spasenja![6]) Opominje vas Crkva, da se svim srcem svojim obratite k Bogu i posteći i moleći i kajući se za grijehe svoje; raskajanim srcem da se obratite k Bogu svojemu, koji je tako dobar i pun milosrđa.[7]) Zove vas sveta Crkva, da se odrečete svjetskih želja, i da trijezno i pravedno i pobožno živite na ovom svijetu, čekajući blaženu nadu i dolazak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista, koji je dao sam sebe za nas, da nas otkupi od svakoga bezakonja, i da očisti sebi narod izabrani, koji revnuje za dobra djela.[8]) Zove vas sveta Crkva, da ostavite djela tame, i da živite kao djeca svijetla, i da ne budete nerazumni, nego da razumijete, što je volja Božja.[9]) I da tražite Boga, dok se može naći, i da Ga prizivate, dok je blizu. I neka bezbožnik ostavi svoj put, i nepravednik misli svoje! Neka se vrate ljudi k Bogu, i Bog će se smilovati njima, Bog, koji oprašta mnogo.[10])

I vi, braćo, poslušajte glas svoje svete Crkve, i primite rado sve opomene njezine! Ona, tako ljubezna

[3]) Iz. 58, 1. — [4]) Zah. 1, 3. — [5]) Mat. 3, 8. — [6]) 2. Kor. 6, 1. sl. — [7]) Joel 2, 12. 13. — [8]) Tit. 2, 12. sl. — [9]) Ef. 5, 8. 17. — [10]) Iz. 55, 6. 7.

i draga naša Mati, uvijek u brizi za svoju djecu i za njihovo dobro, ona vas brižno prati preko cijele godine, i nikad se ne umori u radu za vaše vječno spasenje. A sad u korizmi dvaput je još veća njezina briga za vas, sada, kad pomišlja na onih četrdeset dana, što ih je njezin Božanski Utemeljitelj sproveo u samoći i pustinji, u molitvi i postu, a nama za izgled i primjer.

Sveta Crkva, misleći na taj božanski primjer Spasiteljev, opominje vas i zove vas na sabranost duha, na molitvu i post, na samozataju i pokoru, na izbjegavanje svih svjetskih užitaka i napasti, na vršenje svih dobrih i kreposnih djela. Zove vas Crkva natrag iz tih tolikih pogibelji taštoga svjetskog života. Sakuplja vas u svoju tihu crkvu, i tu vas krijepi svojom majčinom besjedom, svojom svetom naukom. Krijepi vas i bodri, da ustrajete u borbama i kušnjama ovoga života. I kad ste, ugledavajuć se u božanski primjer Spasiteljev, nadvladali te svakojake kušnje i napasti, onda vas Crkva sakramentom svete pokore čisti od svih vaših grijeha, i posvećuje vas, i vodi vas k Njemu, Bogu Spasitelju vašemu, pred kim se pregiblje koljeno anđeosko. I pruža vam Njega samoga u Presvetom Oltarskom Sakramentu, da vi, nahranjeni Njegovim presvetim Tijelom i napojeni Njegovom presvetom Krvlju, pristanete onda uz Njega sa svom vjernošću i odanošću, i da ostanete u Njemu, kaošto On ostaje u vama sa svim svojim milostima i blagodatima.

Pa je li moguće, braćo, da se vi ne odazovete tomu majčinom glasu naše svete Crkve? Je li moguće, da vi odbijete njezine opomene, u kojima stoji samo vaše vlastito spasenje? Opominje vas Crkva,

da se obratite k Bogu, da ozbiljno popravite svoj život, da u danima milosti Božje primite svete sakramente pokore i pričesti. I ona vam u Tijelu i Krvi Spasiteljevoj podjeljuje vječni život.[11])

Vječni život u Presvetom Oltarskom Sakramentu! O, kad biste vi pravo shvatili svu težinu i važnost ovih riječi! O, kad biste uvidjeli i razumjeli, kakvo vam se sve blago milosti Božje pruža u Presvetom Oltarskom Sakramentu!

Pogledajte oko sebe i promotrite taj svijet sa svim onim, što vam on može da pruži i udijeli! Obazrite se na godine, što ste ih proživjeli, i izbrojte dane, što su vam prošli! Gdje su vam, braćo, toliki vaši rođaci i prijatelji i znanci, koji su živjeli do nedavno s vama? Gdje su oni, koji su možda pred malo vremena, možda još na početku ove godine, bili i radili s vama? Šta ste vi i drugi, koji živu s vama, željeli i htjeli sve, a šta ste postigli? Koje želje i nade imali ste u svom srcu, a koje su vam se ispunile? I ako su vam se ispunile, kakvu su vam sreću i radost donijele? I od te radosti i sreće što vam je još preostalo? Gdje su vam ona veselja, što ste ih tako skupo plaćali, plaćali ih i svojim zdravljem i svojom čašću i svojim mirom duševnim? Gdje vam je onaj užitak, za koji ste toliko toga pregorjeli? I ona slast, kojom ste se naslađivali možda još prije koji dan, gdje vam je?

Ah, braćo, sve je to prošlo i uminulo kao jedna sjena. I sve je to bilo samo jedna taština, taština nad taštinama.[12]) Vaše je srce ostalo pusto i prazno, i vaša je duša sad potištena. I kad biste vi okušali sve

[11]) Iv. 6, 58. — [12]) Prop. 1, 2.

radosti ovoga svijeta, i kad biste posjedovali sav sjaj i sve blago kralja Salomona, ipak biste napokon morali s njim ovako priznati: »O, kako je sve na tom svijetu tako isprazno i prolazno! Eto, bio sam velik i bogat među ljudima; velika sam djela učinio; sazidao sam sebi kuće, nasadio sebi vinograde, načinio sebi vrtove i voćnjake, i nasadio u njima svakojakog rodnog drveća; i nabavio sam sebi slugâ i sluškinjâ, i imao sam ovaca i goveda više nego itko drugi; i nakupio sam sebi srebra i zlata iz svih zemalja; i štogod su mi zaželjele oči, nisam im branio, i nisam uskratio srcu svojemu nikojeg veselja. A napokon, kad pogledah na sve, što sam stekao i postigao s tolikom mukom i brigom, nađoh i ugledah, da je to sve samo jedna taština, sve samo jedna muka i žalost, i sve prolazi pod tim suncem.«[13])

Jest, braćo, sve na svijetu jest doista samo jedna taština i samo jedna muka i žalost. I ako biste vi zgrnuli sebi sve blago ovoga svijeta, i ako biste onda sebi progovorili ovako: »Sad, dušo moja, imaš mnogo imanja na mnogo godina, pa počivaj, jedi, pij, veseli se!« onda bi vas najednom spopala savjest vaša, i glas bi vam Božji iz one hrpe imanja vašega poviknuo: Luđače! još ove noći tražit će dušu tvoju od tebe, i čije će biti to sve, što si pripravio i nagomilao?[14]) I šta vam onda koristi sve, što ste kroz toliko godine nabavljali sebi s tolikom mukom, s tolikim brigama, s tolikim tjeskobama? Šta vam koristi onda čast, bogatstvo i vlast? Šta vam onda ostade od svega, što ste s tolikim ponosom nazivali svojim? Šta vam ostade od svih užitaka, za kojima ste onako požudno

[13]) Prop. 2, 4. sl. — [14]) Luk. 12, 19. 20.

išli, a ipak vas nikada nisu zasitili? Ne ostade vam ništa. Ostade vam samo — grob.

Vi idete, braćo, onamo, kamo su išli milijuni i milijuni ljudi, koji su bili prije vas, i koji su, kao i vi, i nadali se i željeli, i trudili se i mučili se, i sticali i uživali, i koji su, prije ili kasnije, bili istrgnuti iz svih svojih briga i muka, iz svih svojih radosti i užitaka. Oni su otišli onamo, u onu kao mrak tamnu zemlju, u onu sjenu smrtnu, iz koje se više ne povraća nitko.[15]) Oni su sa svim svojim dobrima i uživanjima bili samo od praha, i u prah su se povratili.[16]) I vi ćete poći tamo, u onu zemlju smrti, i nećete od svega, što imate, ništa ponijeti sa sobom, ništa od svega toga, za što vam sada srce toliko prianja.

2.

Sve na svijetu prolazi, i sve se na svijetu mijenja. I u toj sveopćoj prolaznosti i promjenljivosti samo je Jedan vječno nepromjenljiv. U toj sveopćoj smrti samo Jedan vječno živi. On, Gospodar smrti i života, On, Bog mrtvih i živih. I s Njim živi samo onaj, koga On uvede u svoj vječni život, i koga On primi u svoje vječno Kraljevstvo. S Njim živi samo onaj, koji u Njemu živi, da i On u njemu živi. Ovaj Bog života jest Bog milosti i dobrote, i zemlja je sva puna beskrajnog Njegova milosrđa. Njegovom riječi nebesa su utvrđena. On je zapovjedio, i sve je postalo, i sve je stvoreno, i sve oživljava Njegov božanski dah. Sa svojih visina gleda On na ljude, gleda, kako prolaze pomisli njihove, kaošto i oni sami prolaze. A misli Gospodnje ostaju od koljena do koljena.

[15]) Job 10, 21. 22. — [16]) Prop. 3, 20.

I Njegove su namjere tvrde do vijeka. Sa svoga vječnog prijestolja gleda Bog na sve, koji prebivaju na zemlji. On je stvorio sva srca njihova. On zna za sva djela njihova. Oko je Gospodnje na onima, koji Ga se boje, i na onima, koji čekaju milost Njegovu. On će dušu njihovu izbaviti od smrti, i prehranit će ih u gladne godine.[17])

O čovječe! Hoćeš li da imaš život vječni, i da ugledaš jedamput dane sretne i blažene, a ti se kloni oda zla, i čini dobro, i traži mir, i idi za njim! Jer oči su Gospodnje obraćene na pravednike, i uši Njegove slušaju uvijek molitve njihove. Ali strašno je lice Gospodnje za one, koji čine zlo. Istrijebit će Bog na zemlji spomen njihov. A kad pravedni viču, Gospodin ih čuje, i izbavlja ih od svih nevolja njihovih. Gospodin je blizu onima, koji su skrušena srca, i pomaže onima, koji su ponizna duha. Mnogo nevolje ima pravednik, ali ga od sviju izbavlja Gospodin. Čuva Gospodin sve kosti njegove, nijedna se od njih neće slomiti. Čovjeka bezbožnika ubit će zlo, i koji nenavide pravednika, prevarit će se. Gospodin iskupljuje dušu sluga svojih, i koji se god uzdaju u Njega, neće se prevariti. O, blago čovjeku, koji se uzda u Boga! Koji se boje Boga, njima nema oskudice. Pa stoga o b r a t i t e s e k B o g u, i on će vas prosvijetliti! Ispitajte sami i vidite, kako je dobar i milosrdan Bog vaš![18]) Koji vjeruje u Njega, ne pogiba, nego ima život vječni.[19]) Pa ako se vi sa svim, što živi na zemlji, i raspanete, i ako vi svi, koji ste u Adamu sagriješili, u Adamu i umrete, i s njim morate da platite grijeh i prestupak smrću,[20]) ipak će

[17]) Ps. 32, 3. sl. — [18]) Ps. 33, 6.–21. — [19]) Iv. 3, 15. — [20]) Rimlj. 5, 12. 19.

vas Bog izbaviti iz groba i raspadljivosti, i vi nećete zauvijek gledati smrti. Jer On je uskrsnuće i život, i tko vjeruje u Njega, ako i umre, živjet će. Bog će ga uskrsnuti na sudnji dan.[21])

Ovaj Bog uskrsnuća hoće, da i vi uskrsnete, braćo! Ovaj vječno nepromjenljivi Bog, Bog nepromjenljivog života spreman je da i vama dadne život vječni. Njegov je glas, koji vas evo sada zove. Zove vas po Crkvi i po njezinim svećenicima. Zove vas taj glas Božji ovako: »Ostavite zle putove, kojima ste dosada išli! Odbacite od sebe zemaljske brige i prolazna zemaljska dobra, i sabirajte sebi blago za nebo! Tražite najprije Kraljevstvo Božje i pravdu Njegovu![22]) Dođite k Njemu svi, koji ste umorni i opterećeni, i On će vas okrijepiti! Uzmite jaram Njegov na sebe, i naučite se od Njega, jer je On krotak i ponizan srcem, i naći ćete pokoj dušama svojim, jer je jaram Njegov sladak, i breme je Njegovo lako.«[23])

I Bog na usta svoga svećenika govori vam, kad Mu se približite raskajanim srcem: »Sinko! oprošteni su ti grijesi tvoji; idi, i odsad ne griješi više!«[24]) I kad ste se sakramentom svete pokore, pokajanjem, iskrenom ispovijedi, odlukom i zadovoljštinom očistili od svih svojih grijeha, onda vas zove Bog na Gozbu života, koju je On priugotovio svojim vjernicima. Zove vas Bog, da jedete Hljeb Nebeski, i da jedući taj Hljeb ne umrete. Hrani

[21]) Iv. 6, 40.–4, 25. — [22]) Mat. 6, 19. 33. — [23]) Mat. 11 28.–30. — [24]) Mark. 2, 5. – Iv. 8, 11.

vas Bog Spasitelj vaš svojim Tijelom i svojom Krvlju, da vi ostanete u Njemu i On u vama, i da tako s Njim živite u vijeke.[25])

3.

Bog Spasitelj naš blizu je nas. I dani Njegova spasenja osvanuli su nam.[26]) Mi smo u svetom korizmenom postu i vremenu. U vremenu pokore i obraćenja k Bogu, u vremenu milosti i milosrđa Božjega. I Bog Spasitelj naš zove djecu svoju. Pa se odazovi tomu Spasiteljevu glasu, ti, za koga je On svojom dragocjenom Krvlju pobijedio smrt! Odazovi se Njemu, u čije si ime bio kršten za život vječni! Sveta Crkva u ime Božje kazuje ti i propovijeda sad u korizmi, da je sve, što je na zemlji, prolazno, i da su sve radosti na svijetu samo jedna taština. Ujedno ti pokazuje na Onoga, koji je jedini neprolazan i nepromjenljiv, i u koga je jedino vječni život i vječno blaženstvo. I onda te Crkva preko svojih svećenika zove na izvor vode, koja teče u život vječni. Zove te k svetim sakramentima, da te po njima izmiri s Bogom, i da te iz prolaznosti izvede na život vječni. Pa se odazovi tomu pozivu i glasu, ti, koji se zoveš kršćaninom, i koji hoćeš da budeš član svete Crkve! Ne daj, da ti milost, koju si primio, bude uzalud dana![27]) Ne daj, da se tvoje uho i tvoje srce zatvori glasu tvoje svete Matere Crkve! Ne daj, da te u svoje teške okove okuje taština i prolaznost svijeta! Ne daj i nipošto ne dopusti, da te grijeh još dalje drži u svome ljutom i smrtonosnom ropstvu.

[25]) Iv. 6, 50. 56. 58. — [26]) Filiplj. 4, 5. — 2. Kor. 6, 2. — [27]) 2. Kor. 6, 1.

Kako da se ne preneš iza sna grijeha, kad ti se Bog Spasitelj tvoj primiče sa svojom božanskom milošću? Kako da još dulje ostaneš u svojim zlim sklonostima i tamnim djelima, kad su ti osvanuli sunčani dani spasenja? Sve ti eto tako glasno i jasno propovijeda, kako je čovjek sa svim svojim željama i nadama jadan i prolazan, i kako je sve, što mu zemlja pruža i daje, samo jedna taština i muka i žalost. I ti onda, čovječe Božji, zar da i dalje još prikivaš svoju dušu za tu žalosnu prolaznost? Zar da i dalje još tražiš svoje blaženstvo u toj smrti i raspadljivosti?

Gledaj, kako drugi kršćani katolici slušaju i slijede blagi glas svoje svete Matere Crkve! Makar da su oni dosada, više nego bi smjeli, bili odani taštini i uživanju ovoga svijeta, to je odsada ipak milost Božja jaka i tvrda u njima. Oni se vraćaju natrag sa grješnoga puta i udaraju putem spasenja, putem k Bogu. Oni se pobožnom molitvom, postom i drugim dobrim djelima pripravljaju na one svete dane, u koje će svoj povratak k Bogu zapečatiti onim sredstvima milosti, što ih je Bog ustanovio za njihovo vječno spasenje. Oni sad ispituju svoj prošli život, upoznavaju sve svoje zablude i stramputice, i raskajani i skrušeni ispovijedaju svoje grijehe pred svećenikom, namjesnikom Božjim, i njegovim odrješenjem očišćeni od grijeha pristupaju k Trpezi Gospodnjoj i primaju presveto Tijelo Isusovo i presvetu Krv Isusovu za ojačanje svoje duše. I oni u taj sveti čas osjećaju u duši svojoj, kako je doista sve na svijetu isprazno i prolazno, i kako se pravi mir duševni i pravo blaženstvo duše nalazi i postiže jedino kod Boga, kod Spasitelja njihova, koji je ovo rekao: »Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam; ne

dajem vam ga kaošto svijet daje, da se ne plaši srce vaše, i da se ne boji.«[28]) I tako će sveto korizmeno vrijeme biti njima uistinu vrijeme milosti, života i spasenja.

I kad eto tako drugi kršćani katolici idu na svetu ispovijed i na svetu pričest, što, zar da ti onda to isto ne učiniš, ti, koji si kršćanin katolik kao i oni? Što, zar ćeš ti ludo misliti, da tebi nisu potrebna ta sredstva milosti, što ih je za naše vječno spasenje ustanovio naš Božanski Spasitelj? Što, zar ćeš ti u svojoj oholoj pameti i zaslijepljenosti i dalje još vjerovati, da sveti sakramenti mogu drugima biti dobri i potrebni, ali tebi da nisu baš potrebni? Ti da možeš i bez njih lako biti i živjeti!

O, šta to govoriš, kršćanine? Daj ispitaj samo malo samoga sebe! Pogledaj natrag na prošli svoj život, i razvidi svoje sklonosti i želje, svoja nastojanja i djela! Uniđi u svoje srce, i upoznaj sebe pred licem Onoga, koji ispituje bubrege i srca naša,[29]) to jest najskrovitije misli naše! Ispitaj dušu i savjest svoju pred Bogom! Ispitaj se, da li nisi kad u čem pofalio, da li nisi koji grijeh učinio, da li si uvijek bio tako jak, te nisi baš nikada ničim uvrijedio Boga? Ispitaj se, bi li se mogao u tom sad svom duševnom stanju bez svete ispovijedi prikazati pred Vječnim Sucem, koji je strog i pravedan sudac, i svakomu plaća prema djelima njegovim?[30]) I bi li se ti usudio stupiti pred lice ovoga pravednog Suca sa kakovom laži na duši? A zar nije to laž, kad eto govoriš, da nemaš na duši baš nikakva grijeha, i kad tako u laž utjeravaš samu Vječnu Istinu, koja nam meće u usta

[28]) Iv. 14, 27. — [29]) Otkr. 2, 23. — [30]) Rimlj. 2, 6.

ovu istinitu riječ: »Ako rečemo, da grijeha nemamo, sami sebe varamo, i istine nema u nama.«[31]) A ako si čovjek grješnik kao i drugi ljudi, zar onda ne trebaš od Boga oproštenja i milosti kao i drugi ljudi? Ako si uvrijedio Boga, zar onda ne trebaš pasti pred Boga i zamolit Ga, da ti milostivo oprosti tvoje grijehe?

Ne treba tebi, kažeš, svete ispovijedi! A Apostol je rekao: »Ako ispovijedamo grijehe svoje, vjeran je i pravedan Bog, da nam oprosti grijehe i očisti nas od svake nepravde.«[32]) Zar ova Apostolova riječ nije izgovorena i za tebe? I Božanski je naš Spasitelj dao svojim Apostolima i njihovim nasljednicima vlast da opraštaju i zadržavaju grijehe. Ovako im je rekao Spasitelj: »Primite Duha Svetoga! Kojima oprostite grijehe, bit će im oprošteni, a kojima zadržite, bit će zadržani.«[33]) Zar i ova Spasiteljeva božanska riječ nije izgovorena za sve ljude, pa i za tebe? Ti hoćeš da budeš sin svete Crkve, pa to i jesi, jer te je Crkva svojim svetim krštenjem rodila za svoga sina. A onda jedino zar ti sa svojim grijesima da se ne podlažeš njezinoj vlasti, vlasti ključeva, koja joj je predana od Božanskog Spasitelja?

Kad se radi o dobrima ovoga života, koja su tašta i prolazna, koja su kao dim i sjena; kad se radi o zdravlju, o časti, o imanju i o kojem drugom zemaljskom blagostanju, što je napokon sve samo jedna prolaznost, od danas do sutra: onda se ti ne pouzdaješ u svoju vlastitu moć i uviđavnost, onda

---

[31]) 1. Iv. 1, 8. 10. — [32]) 1. Iv. 1, 9. — [33]) Iv. 20, 22. 23.

ti tražiš savjeta i pomoći u liječnika, u advokata, u prijatelja. I ti bi držao za vrlo opasno u tako važnim stvarima samo se na se i na svoje mišljenje osloniti. I ti bi držao za jednu golemu preuzetnost, kad bi tko odbijao razuman savjet i dobrohotnu pomoć, što mu se pruža. Ali kad se radi o duševnom vječnom spasenju, o toj najvažnijoj stvari na svijetu, onda ćeš se zar osloniti samo na svoju vlastitu uviđavnost, koja je toliko pomućena svakojakim strastima? Onda ćeš zar da se pouzdaš jedino u svoju snagu, koja je toliko oslabljena tolikim zlim nagnućima, i koju si sam već toliko puta pronašao tako slabom i nedostatnom? Zar ćeš odbiti lijek i pomoć liječnika svoje duše, savjet i pouku svojega učitelja, svojega prijatelja i svojega dapače suca u ime Božje? Zar da odbiješ od sebe njegovu nad tobom vlast i njegovo tebi s neba poslanje i njegov savjet, koji mu je sveta dužnost, i njegovu pomoć tebi, koja je njegova radost, a tvoje napokon vječno spasenje?

I ti u svojoj oholosti i lakoumnosti misliš, da i Presveti Oltarski Sakremenat može doduše da bude za druge spasonosno sredstvo, ali za tebe da nije! Ti držiš, da možeš biti bez njega. I zaista, nikad te nema, pa ni u vrijeme uskrsno, za Trpezom Gospodnjom, kojoj tako revno pristupaju toliki drugi kršćani. Nesretniče! Zar nije i za tebe umro naš Spasitelj kao i za druge? Zar i ti, kao i drugi, ne trebaš Otkupljenja Isusova? Zar nije Spasitelj i za tebe i za druge sve ljude predao u smrt svoje presveto Tijelo i prolio svoju dragocjenu Krv, da te tako otkupi od vječne smrti i propasti? Zar nije i za tebe dobri naš Spasitelj izrekao one svoje presvete riječi: »Uzmite i jedite; ovo je Tijelo moje, koje se

daje za vas; pijte svi iz toga kaleža, ovo je kalež Novoga Zavjeta u Krvi mojoj, koja se prolijeva za vas; to činite na moju uspomenu!«[34]) Ti ćeš zar zabaciti uspomenu na svoga Spasitelja, koji za tebe umire na križu? Ti ćeš se zar udaljiti, kad naš Spasitelj slavi svoju Posljednju Večeru sa svojim učenicima, kad slavi tu Gozbu svoje sve do smrti vjerne ljubavi božanske? Ti zar nećeš da budeš učenik Spasiteljev, ili bolje, ti si učenik Spasiteljev, jer si od Njega primio pečat odabranja, primio si sveto krštenje Njegovo, a eto sad hoćeš da budeš Juda među učenicima Njegovim, crni Juda, koji vara, izdaje i pogrđuje svoga Spasitelja? Ti držiš, da možeš biti bez Tijela i Krvi Isusove! A znaš li, da se onda odričeš i vječnoga života? Jer ovako nam svima govori Spasitelj: »Zaista, zaista vam kažem: Ako ne jedete Tijela Sina Čovječjega i ne pijete Krvi Njegove, nećete imati života u sebi.«[35]) I tako je onda taj svijet sa svojim ispraznim i prolaznim dobrima i sa svim svojim taštinama tvoja jedina i kukavna baština, baština od praha i pepela, kaošto si i sâm samo prah i pepeo. I tako je onda smrt i grob i truhlost i propadljivost tvoje jedino i posljednje uzdanje. I tako ćeš onda ti umrijeti i nikad uskrsnuti. Jest, uskrsnut ćeš, ali samo na vječnu smrt. Jer i ovo nam Spasitelj veli: »Tko jede Tijelo moje i pije Krv moju, ima život vječni, i ja ću ga uskrsnuti na sudnji dan.«[36]) Sveti sakramenti da mogu biti za druge, a za tebe da nisu! Onda ti jedini nemaš

[34]) Luk. 22, 19. 20. — [35]) Iv. 6, 53. — [36]) Iv. 6, 54.

na duši grijeha, da ga okaješ? Onda ti jedini ne trebaš da svoju vjeru ispovijedaš? Onda ti jedini ne trebaš da svoje ufanje utvrđuješ? Onda ti jedini ne trebaš da u svom srcu ljubav uspiruješ? Onda je jedino tvoj duh tako prosvijetljen, da može biti bez svijetla vjere? Onda je jedino tvoja duša tako jaka, da ne treba nikakva sredstva milosti? Onda ti jedini među kršćanima ne trebaš da budeš kršćanin?

Ne, to sve ne može da bude. To je sve samo jedno tvoje nerazložito i nerazborito izgovaranje. A živa je o tebi istina ovo: Ti, kad držiš, da tebi ne treba svetih sakramenata, ti si onda jedini vrlo lakouman i studen kršćanin, jedini jadan i mrtav u dobru, jedini tako slijep i neuviđavan, jedini više voliš taštinu i muku ovoga svijeta, negoli neprolazno blago na nebesima. Ti jedini predaješ se smrti i propadljivosti, dok se drugi ljudi kršćani penju u život vječni i u slavu nebesku. Drugi rade oko svoga duševnog spasenja sa strahom, a ti se tako lakoumno igraš svojom vječnosti. I ti misliš, da si jak i slobodan duh, a tvoja duša baš kukavno robuje grijehu i smrti.[37]) Ti se isprsuješ kao napredan i prosvijetljen kršćanin, a uistinu si nazadan i samo nazovi kršćanin. Ti misliš, da si srčan i junak, a samo si ohol i drzovit čovjek.

Braćo u Isusu! Daleko neka je od vas ta drzovita oholija! Daleko neka je od vas taj mrtvi i ukočeni nehaj za sveta sredstva milosti, za svete sakramente, što ih je naš premilostivi Spasitelj ustanovio za naše vječno spasenje! Daleko neka je od vas taj nesretni i ubitačni vjerski nehaj!

[37]) Rimlj. 6, 16.

4.

Vjerski nehaj! Ta mlakost i nemarnost u vjeri! A sa žalošću moramo priznati, da se ta mlitavost u vjeri lukavo već uvlači i među nas. Ima već dosta te gnjileži i među nama. Ima i na drvetu našega kršćanskog života dosta grana osušenih i mrtvih. A ta mlakost u vjeri vrlo je opasna i pogibeljna, jer ona se izvana drži drveta kršćanskog života, drži se Crkve, a unutra je sva protivna Crkvi, unutra je puna otrova, kojim truje sve, čega se dotakne. Ovaj vjerski nehaj tolike je već danas zarazio kršćane. Toliko se je raširio na sve strane kršćanske.

Kako je danas u mnogoj našoj kršćanskoj kući i obitelji? U mnogim kršćanskim kućama nije više kršćanski život onakav, kakav je bio prije, onako živ i čist kao prije. Gdje je danas u mnogoj kršćanskoj kući onaj stari vjerski i pobožni duh, pa ono onako tvrdo pouzdanje u Boga, pa ono sveto i mirno obiteljsko zadovoljstvo, pa ona sloga i ljubav i poslušnost i stidljivost i čistoća na duši i na tijelu? Pa onaj čvrsti i nepomični značaj kršćanski gdje je danas u mnogoj kršćanskoj kući?

Danas je u mnogoj kršćanskoj obitelji zavladao posve drugi duh, duh, koji se protivi Božjim i crkvenim zapovijedima. Danas mnogi roditelji misle, da su ispunili svu svoju dužnost roditeljsku, ako dosta zarađuju i stiču, ako svoju kuću u redu i blagostanju drže, ako svoju djecu brižno odgoje i osposobe za rad i zanat i sticanje. Takova se kuća ističe i hvali onda kao sretna i ugledna kuća. Dobitak i užitak, to je prvo i glavno u toj kući. A na vjeru slabo se pazi. Vjera je na posljednjem mjestu. Danas je u mnogoj

kršćanskoj obitelji već zastario pobožni običaj općenite kućne molitve. Jedvakad da u kući još čuješ koju pobožnu riječ. Malogdje da nađeš koju dobru katoličku knjigu. Svi su u kući povazdan zaokupljeni brigom za svoje tijelo i odijelo, za jelo i pilo. Na dušu i na hranu duševnu malotko da pomišlja. Ne osjeća se potreba za to. I tako u kući kršćanskoj vlada vjerski nehaj. Mlakost u vjeri. Mlaki roditelji, mlaka djeca, mlaka služinčad, mlaki svi od reda. Doduše, kuća ta kršćanska još vjeruje, ali nije daleko od nevjere. Tu je još samo na oko kršćanski život. Tu nema onoga pravoga kršćanskog života. Tu nema blagog proljeća bijele djetinje vedrine i nevinosti. Tu je već pao i opalio mraz, mraz mnoge tamne pohote i nečistoće. Sreća kućna, obiteljska gradi se tu na nesigurnom tlu, na sklizavom pijesku. Nema tu dubokih, čvrstih temelja prave obiteljske sreće. Nema tu svete vjere, na srcu i duši utemeljene.

O, ne varajte se, kršćanski oci i kršćanske majke! Drvo vaše kuće brzo će se osušiti i sagnjit će u blatu, ako ono nema korijena vjere, ako ono nema soka i života iz vjere i po vjeri. Vi mislite, da vam ne treba vjera, jer vaši poslovi uspijevaju i napreduju već tolike godine, makar da slabo marite za vjeru i za vjerske dužnosti.

Ali čekajte! Što će i kako će vam biti, kad i na vas panu dani nesretni? A oni mogu brzo lako doći. I doći će sigurno, prije ili kasnije, jer oni ne štede nikoga. Kako ćete vi onda, uz tu svoju kroz tolike godine mlakost i mlitavost u vjeri, podnositi udarce, kušnje i nesreće? O, kako ćete biti jadni i nesretni, kad vas ostavi blagoslov svijeta, iza kako niste nikada tražili i molili blagoslov od Boga! I vaša djeca,

koja su već pošla stopama vašim, stopama vašega vjerskog nehaja i nemara, kako će moći izdržati sve borbe i kušnje, što će im ih donijeti ovaj promjenljivi život zemaljski? Hoće li im duša i tijelo izdržati u čas kušnje, u čas, kad im se grijeh i napast primaknu sa svojim varkama i zamkama, kad ih žestoka strast napane i svojim mrakom oči im zastre i zaslijepi? Još za života svoga možete vi lako doživjeti pad i očajanje i propast svoje djece. To će vam onda prouzročiti dvostruku žalost, jer ste vi sami svojim u vjeri nemarom utrli taj put do u propast svoje djece, i jer ste vi sami dali svojoj djeci tako očigledan primjer vjerskog nehaja i mrtvila.

I uzmimo, da Bog ne dirne u sreću vašu i vaše djece sve do konca vašega života! Onda to Bog čini u svojoj srdžbi i na vašu najveću nesreću, jer vi u svojoj okorjelosti ostajete gluhi i tvrdi na sve Njegove milosti i opomene. Bog vama i vašoj djeci pušta to uživanje zemaljskih dobara sve do kraja života, jer ste vi tako čvrsto privezali za njih čitavo svoje srce. Ali na koncu konca ipak će svemu tomu biti kraj. Kako će vam onda biti na umoru? Na umoru morat ćete se ipak rastati sa svim onim, u što ste bili uložili čitav svoj život. Onda ćete uvidjeti, da ste samo za zemlju sijali, pa stoga i samo za zemlju želi. Za nebo u svojoj mlakosti niste ništa uradili, pa zato vam nebo neće ništa ni pružiti. Vi ste sa svojom djecom već primili svoju plaću na zemlji, koja vam je bila najbolji vaš svijet.

Tako je sa vjerskim nehajem u obiteljskom životu. A tako je isto sa vjerskim nehajem i u crkvenom životu. Velika je žalost naše svete Crkve, kad vidi, kako su mnogi kršćani okorjeli, otvrdnuli u tom

nemaru za vjeru i za crkveni život. Doduše, njihova vjera još nije posve propala. Ali kako je mlaka, pospana i mlitava njihova vjera! I kako je slaba njihova volja! I kako je bez ploda, bez kršćanskih djela sav njihov život! Oni vjeruju, ali vjeruju tako hladno i mlako, vjeruju samo iz nekog običaja i poradi ljudi, vjeruju bez oduševljenja i bez prave vjernosti. I stoga im je vjera bez cvata i bez ikakva ploda. Njihova usta priznavaju još vjeru, ali njihova srca ne kucaju za vjeru. Pa i ako oni još dolaze u crkvu, i ako još idu na službu Božju, i ako još primaju svete sakramente, ali to je sve samo vanjština, bez nutarnjeg života, to je ljuska bez jezgre, to je tijelo bez duše. I ako oni još svake godine o Uskrsu i idu na svetu ispovijed i na svetu pričest, jer tako naređuje Crkva, ali to sve biva bez pravog pokajanja, bez prave pokore, bez popravka, bez posvećenja, i stoga bez ploda. O njima veli Spasitelj: »Ti si mlak, i nisi ni studen ni vruć, pa stoga ću te izbaciti iz usta svojih.«[38])

A što da kažemo o kršćanima, koji svoj nehaj vjerski pokazuju javnim preziranjem Spasitelja i Njegove Crkve, kad — a koliko se to puta danas i među nama događa! — kad ne svetkuju dana Gospodnjega, ne svetkuju nedjelje ni drugog zapovjednog blagdana, i tako ubijaju kršćanski život u njegovu korijenu? Ako hoćeš da znaš, kako je u kojem kraju stalo sa kršćanskim životom, a ti samo pogledaj, kako se tamo svetkuje nedjelja! Svetkovanje nedjelje jest najsigurniji znak za napredovanje kršćanskog života. Nedjelja je dan Gospodnji, određen i po-

---

[38]) Otkr. 3, 16.

svećen službi Božjoj i kršćanskom odmoru. Sâm je Bog ustanovio nedjelju. I tko ne svetkuje nedjelje, taj ne iskazuje Bogu časti, koja Ga ide. Tko ne svetkuje nedjelje, taj pogrđuje samoga sebe, jer uskraćuje duši svojoj, da odahne u dobrome Bogu, uskraćuje i tijelu svome, da otpočine od teškoga posla. Gdje se ne svetkuje nedjelja, tamo je kršćanski život zakržljavio i u propadanju.

A kako se ovdje ondje i u nas danas slabo pazi na nedjelju! Jednima je nedjelja dan odmora, ali nije dan podizanja duše k Bogu. Oni doduše svetkuju nedjelju, ali ne za Boga, već samo za same sebe. Oni u nedjelju služe sebi i svijetu u svakojakim zabavama, izletima, igrama, a ne služe Bogu službom Božjom u crkvi Božjoj. Oni tako obeščašćuju dan Gospodnji. Takovim svetkovanjem nedjelje oni uprav pogrđuju Boga. Drugi opet obeščašćuju nedjelju trgovanjem ili težačkim poslom. Trguju i rade u nedjelju ili sami ili po svojim ljudima, koje tjeraju na teški posao. I za ove ne postoji nedjelja. Za njih je nedjelja, kao svaki drugi dan, dan trgovine i zarade. I tako onda među njima nestaje vjere. I tako podivlja njihova duša. I tako se zaboravlja na Boga i na Njegove zapovijedi. I tako se ne čuje i ne sluša glas Crkve. I ne štuju se njezina sveta sredstva milosti. I tako sve dublje propada kršćanski život. I tako se malo po malo uvlači i u naš svijet n o v o p o g a n s t v o. I tako se s nebesa Božjih ne izlijeva više na mnogu našu kuću blagoslov Božji. I tako se onda prolamaju nad nama crni oblaci svakoga zla i svake nevolje duševne i tjelesne.

Eto vam, braćo, čim sve rađa taj nesretni vjerski nehaj, ta mlakost i mlitavost u vjeri! Vjerski

nehaj poizrodi ljude nehajnike prema Bogu i prema Njegovoj svetoj Crkvi. Vjerski nehaj odvuče duše u nevjeru. A kamo upane nevjera, tamo nestane straha Božjega, tamo se širom otvaraju vrata prevratu i svakom zločinu i užasu i napokon vječnoj propasti.

5.

Predraga braćo u Isusu! Mi smo u svetom korizmenom vremenu. U danima milosti Božje. U danima pokore, posta i molitve. U danima glasa i povika naše svete Crkve: N a t r a g k B o g u!

Crkva nas, čuli ste, opominje i uči, kako smo svi samo prah i pepeo, kako je sve pod suncem samo jedna ispraznost i taština, sve samo jedna muka i žalost, i kako je samo Jedan vječan i nepromjenljiv. Jedini Bog vječan je i nepromjenljiv, Bog života, Bog, koji neće smrti grješnikove, nego hoće, da se grješnik vrati sa svoga puta i da bude živ.[39])

Pa vratite se, braćo, sa zlih putova svojih! Zašto da pogibate u grijesima svojim? Vratite se natrag k Bogu svojemu! Činite djela života, a ne djela smrti! »B l u d n o s t i s v a k a n e č i s t o ć a i l i l a k o m o s t n e k a s e v i š e n i n e s p o m i n j u m e đ u v a m a, k a o š t o s e p r i s t o j i s v e t i m a! T a k o i b e s r a m n o s t i l u d i g o v o r i l i n e p r i s t o j n e š a l e, š t o n e d o l i k u j e! V e ć m j e s t o t o g a h v a l i t e i s l a v i t e B o g a!«[40])

U čitavom svom životu budite čitavi kršćani katolici! Otrgnite srce svoje od prolaznih zemaljskih dobara i užitaka! I okrenite se k izvoru svakoga dobra! Obratite se k Bogu, koji vas jedini može pravo

[39]) Ezek. 33, 11. — [40]) Ef. 5, 3. 4.

i zauvijek usrećiti! »Naše je srce nemirno, dok se ne smiri u Tebi, o Bože!« Govorio je tako sveti Augustin. Tako govorite i vi, braćo!

Vaša je duša od Boga i za Boga, i ona mora natrag k Bogu! K Bogu milosti i milosrđa!

I Bog će vam oprostiti sve grijehe vaše, ako Mu ih priznate i ispovjedite skrušenim srcem, i ako se popravite sa tvrdom i živom odlukom i voljom.

Pristupite namjesniku Božjem, svećeniku, (koji vam u ime Isusa Propetoga kao liječnik duša vaših pruža spasonosna sredstva! I koji vam kao blagi sudac navješćuje milost i oproštenje. I koji vam kao iskusni učitelj pokazuje vrijednost i uzvišenost kreposti i odurnost i prostotu grijeha. I koji vam kao dobri prijatelj ide u susret sa utjehom, savjetom i pomoći na putu u vječnost. Pođite na svetu ispovijed! Očistite duše svoje! Upriličite život svoj životu Spasiteljevu! Poslušajte mili glas Njegov: »Slijedite me!«[41])

I pristupite onda, braćo, k Trpezi Gospodnjoj! Pristupite k Sakramentu Ljubavi! I slavite sa Spasiteljem svojim i sa Njegovim vjernicima svetu Gozbu Njegove neizmjerne milosti i ljubavi!

Isus vas je tako žarko i živo ljubio, da je ne samo ponizio sam sebe postavši za vas poslušan do smrti, do smrti na križu,[42]) nego vam je i ostavio vječnu uspomenu na svoju žrtvu i smrt, da tako uvijek prebiva i bude među vama.

Pa Mu stoga vratite ljubav za ljubav!

Pristupite k Oltaru Božjemu, na kojem On, Bog i Spasitelj naš, pod prilikama kruha i vina prebiva

[41]) Mat. 9, 9. — [42]) Filiplj. 2, 8.

među nama! Činite uspomenu Njegove otkupiteljske žrtve i smrti! Primite Njegovo presveto Tijelo i Njegovu presvetu Krv u vjeri, u ufanju, u ljubavi i u svetoj zajednici s Njim i sa svojom subraćom.

I Gospodin Isus sa svojim Ocem doći će k vama i kod vas će se nastaniti.[43]) I dat će vam život milosti i milosrđa, nepromjenljivi i neprolazni život duše. I neće vam dati da gledate zauvijek smrt, nego će vas ukrsnuti na sudnji dan u slavi neprolaznoj, u velikoj pobjedi nad smrću i grobom, kaošto je On sam, kao Pobjednik smrti i pakla, slavno uskrsnuo od mrtvih.

O, neka to sve bude, predraga braćo u Isusu! Neka vam svima bude vječno spasenje duše vaše najpreči posao vaš! Neka se vaš natpastir mogne hvaliti i ponositi s vama, kaošto se je ono sveti Pavao Apostol hvalio i ponosio sa svojim Solunjanima. Neka mogne vaš natpastir ovako govoriti o vama:

»Dužni smo svagda zahvaljivati Bogu za vas, braćo, kaošto je dostojno, jer vrlo raste vjera vaša, i množi se ljubav svakog pojedinca od svih vas jednoga prema drugomu; tako da se mi sami ponosimo s vama u Crkvama Božjim, s vašom ustrajnošću i vjerom u svim vašim progonima i nevoljama, koje podnosite. To je dokaz pravednoga suda Božjega, da vi budete dostojni Kraljevstva Božjega, za koje i trpite. Jer je doista pravedno u Boga, da uzvrati muku onima, koji vas muče; a vama,

[43]) Iv. 14, 23.

koje muče, pokoj s nama, kad se objavi Gospodin Isus s neba s Anđelima sile svoje, u ognju plamenom. Tada će kazniti one, koji ne poznaju Boga, i koji se ne pokoravaju Evanđelju Gospodina našega Isusa. Oni će trpjeti kaznu, propast vječnu, da budu zabačeni od lica Gospodnjega i od silnoga veličanstva njegova; u onaj dan, kada dođe, da se proslavi u svetima svojim i divan da bude u svima vjernicima, jer ste povjerovali svjedočanstvu našemu među vama. Zato se i molimo svagda za vas, da vas Bog naš učini dostojnim zvanja i ispuni silno svaku radost k dobru i djelo vjere, da se proslavi ime Gospodina našega Isusa u vama i vi u njemu, po milosti Boga našega i Gospodina Isusa Krista.

»Tako dakle, braćo, stojte i držite predaje, koje naučiste ili propovijedanjem ili poslanicom našom. A sam Gospodin naš Isus Krist i Bog i Otac naš, koji nas ljubi i dade utjehu vječnu i nadu dobru u milosti, neka utješi srca vaša i neka vas utvrdi u svakom dobrom djelu i govoru!«[44])

Jest, naša je pomoć i nada i vječna utjeha naša u Imenu Boga i Oca našega, koji je stvorio nebo i zemlju. I naše je spasenje u Imenu Gospodina našega Isusa Krista, koji je izmirio nebo i zemlju, i koji hoće

[44]) 2. Sol. 1, 3. sl. — 2, 15. sl.

da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine.[45]) I naša je snaga i vječna pobjeda Hljeb Anđeoski, sveta Pričest naša, čisto, sveto i djevičansko Tijelo Gospodina našega Isusa Krista.

6.

A vi, časna braćo, vi, koje je Gospodin pozvao za suradnike u Vinogradu svome, vi ćete se u ovom svetom korizmenom vremenu iskazati dostojni svojega uzvišenoga zvanja.

Sa svom revnošću odazvat ćete se glasu naše svete Matere Crkve, koja vas evo na usta vašega subrata i natpastira sa svom ljubavi svojom zove na apostolski trud i rad.

Vas je, predraga braćo, poslao naš Gospodin Isus pred sobom u mjesto, na kojem ste.

Poslao vas je, da osnujete i podignete Kraljevstvo Božje među ljudima.[46])

Poslao vas je, da ljude vodite i upravljate Njegovom božanskom naukom i Njegovim svetim sakramentima.

Poslao vas je, da ih vodite iz ovoga prolaznog života, iz ove zemaljske prolaznosti i žalosti, iz ove tmine i smrti na svijetlo Božje, na krepost i besmrtnost.

Poslao vas je, da ih vodite k Njemu, koji živi i kraljuje vječan i nepromjenljiv.

Vas je sveta Crkva stavila na čelo vašim župljanima, da ih iz dana u dan upućujete za Onim, koji je Put i Istina i Život.[47])

Vi ste sluge Kristove i djelitelji tajna Božjih.[48])

[45]) 1. Tim. 2, 4. — [46]) Luk. 10, 1.—9. — [47]) Iv. 14, 6. — [48]) 1. Kor. 4, 1.

Vi ste čuvari blaga Otkupljenja.

Vi ste stražari na izvoru žive vode, koja jednako kroz sva vremena iz Srca Spasiteljeva teče u život vječni.[49])

Pa budite, braćo, uvijek revni i vjerni djelitelji tajna Božjih!

Budite budni čuvari Blaga Božjega i Doma Božjega!

U ovom svetom korizmenom vremenu sakupljajte češće u Dom Božji vjernike, što su povjereni vašoj pastirskoj brizi i ljubavi!

I poučavajte ih u znanosti vječnoga života!

Učite ih sveti Kršćanski Nauk!

Učite ih, kako je lijepo živjeti kao kršćanin katolik! Što više budu živjeli kao pravi kršćani katolici, to će više osjećati u sebi porast života, snage i sunca.

Recite im, neka svim srcem svojim ljube svoju dragu Crkvu Katoličku, koja ih kao vjerna Mati vodi i prati kroz čitav život njihov, od povoja do groba njihova!

Recite im, neka njihova zavjera bude ova: »Tebi, Crkvo Katolička, ostajemo uvijek vjerni! Tvoji smo živi i mrtvi!«

Zovite ih natrag k Bogu iz prolaznosti i taštine ovoga svijeta!

Vodite ih k Spasitelju, koji jedini može da ih digne iz groba i uzdigne u vječno blaženstvo!

Pustite glas svoj i propovijedajte im pokoru, popravak života i povratak k Bogu!

---

49) Iv. 4, 14.

Podvostručite svoje opomene, svoje pobude, svoju brigu za besmrtne duše, koje su vam od Boga povjerene!

»Duše! duše!« neka bude vaše dušobrižničko geslo!

Šapćite u molitvi, kako je ono šaptao časni Don Bosco: »Gospodine, daj nam duše, a sve drugo uzmi!«

Duše besmrtne predobijte, braćo, opet za Isusa, koji ih je otkupio svojom dragocjenom Krvlju, svojom smrću na križu!

I kad su se vaši župljani postom i molitvom, skrušenim pokajanjem i popravkom života odrekli prolaznog svijeta i svih njegovih raskoši i taština; kad su se tako pokazali dostojnima milosti Božje: onda ih pozovite na skrušenu ispovijed i na izmirenje s Bogom, koji je uvijek bogat svojim milosrđem!

I onda, da ih utvrdite u kreposti i da ih ojačate za pobjedonosnu borbu u mučnom životu, povedite ih k Trpezi Gospodnjoj, i okrijepite ih Hljebom vječnoga života!

Iz dna duše svoje svećeničke recite svakomu pričesniku: »Tijelo Gospodina našega Isusa Krista neka čuva dušu tvoju za život vječni!«

I onda, časna i predraga braćo, bit će i vama i vašim župljanima blagdan slavnog Uskrsnuća Isusova blagdan najsvetije radosti, blagdan duhovnog preporođenja, blagdan obnove u Kristu.

I župljani, vašom brigom apostolskom tako obraćeni i posvećeni, uvidjet će i u dnu duše svoje okušat će, kako je dobar i sladak Gospodin onima, koji prionu uz Njega.

I osjetit će vaši župljani, kako je doista taj život zemaljski prolazan, od danas do sutra, i kako su sva dobra i sve radosti ovoga svijeta samo jedna žalost duha, i kako je pravi mir duše i prava vremenita i vječna i nepromjenljiva i savršena sreća samo u Onoga, koji je jedini nepromjenljiv, i koji jedini uvijek živi i kraljuje, i koji razveseljuje srce svima onima, koji traže Njega, Boga Spasitelja našega i Krista Isusa.[50])

I Njemu, Jedinomu Nepromjenljivomu, Otkupitelju od smrti i grijeha, Prvencu uskrsnulih, Besmrtnomu Kralju vijekova, Njemu, našemu Kristu Kralju, čast i slava u vijeke vijekova! Amen.[51])

U Sarajevu, na Obraćenje sv. Pavla, 25. siječnja 1928.

† IVAN,
nadbiskup.

[50]) Ps. 68, 33. — 104, 3. — [51]) 1. Kor. 15, 20. -- 1. Tim. 1, 17.

Vrhbosanske Savremene Knjižice

izdaje Dr. IVAN ŠARIĆ, nadbiskup Vrhbosanski.

1. svezak: **Katolici, molimo se!** Str. 40. Cijena 3 Din. (Raspačano).
2. „ **Psallite Domino!** Strana 32. Cijena 2 Din.
3. „ **Nad grobom trojice velikih hrvatskih biskupa.** Strana 28. Cijena 2 Din.
4. „ **Kršćanska obitelj i Posveta Srcu Isusovu.** Str. 32. Cijena 2 Din.
5. „ **Odgoj djece u obitelji.** Strana 40. Cijena 3 Din.
6. „ **Svećenik odgojitelj malenih.** Strana 48. Cijena 3 Din.
7. „ **Svećenik.** Str. 32. Cijena 2 Din.
8. „ **Dužnosti svećenika danas.** Str. 32. Cijena 2 Din.
9. „ **Prigodom Intronizacije.** Strana 16. Cijena 2 Din.
10. „ **Crkva i Papa.** Str. 40. Cijena 3 Din.
11. „ **Katolička vjera.** Str. 40. Cijena 3 Din.
12. „ **Za Misije.** Str. 16. Cijena 2 Din.
13. „ **Na grob Biskupu Langu.** Str. 36. Cijena 3 Din.
14. „ **Sursum corda!** Str. 32. Cijena 3 Din.
15. „ **Katolička Akcija.** Str. 32. Cijena 3 Din.
16. „ **Stope Serafinskog Oca.** Str. 68 sa 2 slike. Cijena 10 Din.
17. „ **Hvaljen Isus!** Str. 80 sa 16 sličica. Cijena 10 Din.
18. „ **Kućni Katekizam.** Str. 44 sa slikom. Cijena 6 Din.
19. „ **Za Katoličku Akciju.** Str. 32. Cijena 3 Din.
20. „ **Krist Kralj.** Str. 48. Cijena 3 Din.
21. „ **Natrag k Bogu!** Str. 32. Cijena 3 Din.

Narudžbe i sa narudžbom novac prima

Uprava „Katoličkog Tjednika“ u Sarajevu,

Koroščeva 15. I.

Dvije najpotrebnije knjižice,

što ih priredio

Dr. Ivan Šarić, nadbiskup Vrhbosanski.

Jedna je **Hvaljen Isus!**

Priručnik Oltarskog Društva ili Bratovštine Presvetog Sakramenta. Sa 16 sličica i 80 str. Stoji sa poštarinom mekano uvezana knjižica 10 Din, ukoričena u platno 20 Din.

Druga je **Kućni Katekizam.**

Priručnik Bratovštine Kršćanskog Nauka. Sa nekoliko sličica i 44 strane. Stoji sa poštarinom mekano uvezana knjižica 6 Din, ukoričena u platno 15 Din.

Narudžbe prima

Uprava „Katoličkog Tjednika", Sarajevo, Koroščeva 15. I.

Novac se šalja unaprijed, ili se knjižica šalje pouzećem.

CRKVA I PAPA.

Napisao

Dr. Ivan Šarić, nadbiskup Vrhbosanski.

Str. 40. — Cijena 3 Din.

Narudžbe i sa narudžbom novac prima

Uprava „Katoličkog Tjednika", Sarajevo, Koroščeva 15. I.

Stope Serafinskog Oca.

Napisao **Dr. Ivan Šarić,** nadbiskup Vrhbosanski.

Knjižica je lijepo opremljena i urešena sa dvije originalne slike sv. Franje Asiškoga. Str. 68.

Knjižica se dobiva za 10 Din sa poštarinom kod Uprave „Katoličkog Tjednika" Sarajevo, Koroščeva 15. I.

Molimo braću svećenike, da ovu knjižicu naruče i što više raširе među narod. Novac se šalje unaprijed, ili se knjižica šalje pouzećem.

TISKARA „BOS. POŠTE“
SARAJEVO.